

Étkezési és fogyasztási

szokásaink.

Tananyagok a

3. modulhoz

Peer

Parliaments

Make
yourself
heard

#MyWorldOurPlanet
#EUClimatePact

E dokumentum tartalma nem tekinthető az Európai Bizottság hivatalos állásfoglalásának. Felhívjuk figyelmét, hogy a jelen dokumentumban közölt információk elavultak lehetnek, mivel az eredetileg 2022-ben készült.

Luxembourg: Az Európai Unió Kiadóhivatala, 2024

© Európai Unió, 2024

Az Európai Bizottság dokumentumainak további felhasználására vonatkozó politikát a bizottsági dokumentumok további felhasználásáról szóló, 2011. december 12-i 2011/833/EU bizottsági határozat (HL L 330., 2011.12.14., 39. o. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/833/oj>) hajtja végre. Ellenkező értelmű megjegyzés hiányában e dokumentum további felhasználása a Creative Commons Nevezd meg! 4.0 nemzetközi (CC BY 4.0) licenc alapján engedélyezett (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.hu>). Ez azt jelenti, hogy a további felhasználás a forrás megfelelő megnevezésével és az esetleges változtatások feltüntetésével megengedett.

A nem az Európai Unió tulajdonában lévő elemek felhasználása vagy sokszorosítása érdekében közvetlenül a szerzői jog tulajdonosához kell engedélyért fordulni.

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható élelmiszer

1. kérdés

Hogyan tudunk fenntarthatóbban étkezni és kevesebb élelmiszert pazarolni? **Nézzék meg az alábbi lehetőségeket, beszélgessenek** róluk a csoportotokkal, és **rangsorolják** őket a legjobbnak tartott megoldások szerint.

Pontok	Opció
5 pontok	B
4 pontok	C
3 pontok	A
2 pontok	E
1 pont	D

Szavazólap minta

- A** Az élelmiszereket olyan **információkat tartalmazó címkével kell ellátni**, mint az egészségre, a környezetre és az éghajlatra gyakorolt hatásuk, vagy hogy helyben készültek-e.
- B** Az éttermektől és élelmiszer-kiskereskedőktől el kell várni **az élelmiszer-pazarlásukkal kapcsolatos átláthatóság biztosítását** és azt, hogy tegyenek erőfeszítéseket a pazarlás csökkentése vagy megszüntetése érdekében.
- C** Az élelmiszerek árának jobban kell tükröznie **a környezetre és az éghajlatra gyakorolt hatásukat**.
- D** A mezőgazdaságot radikálisan át kell alakítani, hogy a gazdák **kevesebb műtrágyát és növényvédőt** használjanak, és ahol szükséges, a szerves trágyákat részesítsék előnyben. A nekik nyújtott támogatást is növelni kell **a biodiverzitás védelme**, illetve általában a környezetre és az egészségre káros hatások minimalizálása érdekében.
- E** Milyen **egyéb megoldások** jutnak eszükbe?

Kontextus

A globális üvegházhatású gázok kibocsátásának egyharmada az élelmiszeripari rendszerhez és annak ellátási láncához köthető. Ide tartozik a növénytermesztés és az állattenyésztés, a termőföld más célú hasznosítása (az erdőirtást is beleértve), az átalakítás, a csomagolás, a szállítás és a forgalmazás, a kiskereskedelem, az élelmiszerek tárolása és előállítása, valamint a fogyasztás helyén történő élelmiszer-pazarlás is.

A globális üvegházhatású gázok kibocsátásának közel 15%-áért az állattenyésztés a felelős. A marhahús és a tehéntej az a két árucikk, amelyhez a legnagyobb kibocsátás köthető: az állattenyésztésből származó összes üvegházhatású gáz kibocsátásának 41%-a a marhahús-, 20%-a pedig a tehéntej előállításának tudható be. Európában a mezőgazdaság felel az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 10%-áért, és ennek csaknem 60%-a az állattenyésztési szektorból származik, ám ez nem veszi figyelembe az állattartás előnyeit, úgy mint a földben raktározott szén-dioxid mennyiségét és a legelők gazdag biodiverzitását.

Az élelmiszer-fogyasztás jelenlegi mintái sem környezetvédelmi, sem egészségügyi szempontból nem fenntarthatók. Az EU-ban az átlagos vöröshús-, cukor-, só- és zsírfogyasztás még mindig az ajánlott szint felett van. A kevesebb finomított cukrot és több növényi alapú ételt, különösen friss gyümölcsöket és zöldségeket tartalmazó, kiegyensúlyozott étrendre való áttérés nem csupán az életveszélyes betegségek kockázatát csökkenti, hanem az élelmiszerrendszer környezetre gyakorolt hatását is.

Az Európai Bizottság 2020-ban tette közzé a Termőföldtől az asztalig nevet viselő kezdeményezését azzal a céllal, hogy az élelmiszerrendszert méltányossá, egészségessé és környezetbaráttá tegye – a gyártástól és feldolgozástól egészen a fogyasztásig és a hulladékkezelésig. A stratégia az európai zöld megállapodás része, és célja a fenntartható élelmiszer-fogyasztás előmozdítása, az egészséges és fenntartható táplálkozásra való átállás támogatása, valamint az élelmiszer-pazarlás csökkentése. Számos célkitűzést fogalmaz meg az élelmiszergyártás környezeti hatásainak csökkentése érdekében, beleértve azt a célt is, hogy 2030-ra az EU mezőgazdasági földterületeinek legalább 25%-án ökológiai gazdálkodás folyjon. Ez mintegy háromszorosa a 2019-es arálynak.

Az EU teljes kibocsátása:

3610
megatonna
CO₂-egyenérték

6% Állattartás

12% Gyártás és építőipar

22% Elektromosság és fűtés

23% Szállítás

37%

Egyéb:
Hulladékgyártás, Mezőgazdaság (kivéve: állattartás), Ipar (beleértve az ásványanyagipart, a vegyipart és a kohászatot)

Üvegházhatású gázok kibocsátása ágazonként, 2019

Növényvédőszer

-50%

Tápanyagvesztés

-50%

Antimikrobiális szerek

-50%

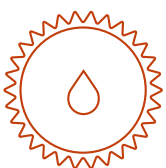
Ökológiai gazdálkodás

+25%

A fenntartható élelmiszertermelés 2030-as célkitűzései az EU-ban

Étkezési és
fogyasztási szokásaink:
fenntartható élelmiszer

Az élelmiszerek egyértelmű címkével való ellátása a fenntartható élelmiszerrendszerre való átállás szerves része, mivel lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy tájékozottabb, egészségesebb és fenntarthatóbb élelmiszereket válasszanak.

A fogyasztók egyre jobban odafigyelnek arra, hogy honnan származnak az általuk fogyasztott termékek (bizonyos esetekben a helyi termelők támogatása érdekében), hogyan dolgozták fel azokat, és milyen alapvető tápértékkel rendelkeznek.

Európában nem létezik megbízható adat a zöld élelmiszercímkék (ökocímkék) számára vonatkozóan. Az Ökocímke-index több mint 70 ökocímkét sorol fel, köztük például a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozó címkét, amely bizonyítja, hogy a termék ökológiai lábnyomát felmérték, és a gyártó elkötelezte magát az ezen lábnyom csökkentése mellett. Egy 10 000 fogyasztó bevonásával végzett közelmúltbeli felmérésből kiderült, hogy a fogyasztók kétharmada támogatja a CO₂-kibocsátás termék címkén történő jelzését.

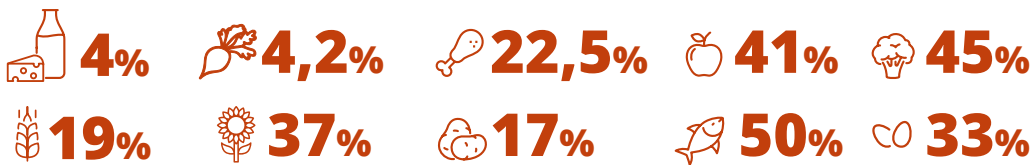
A Bizottság legújabb, Termőföldtől az asztalig stratégiája keretében egy olyan fenntartható élelmiszer-címkézési keretrendszer kidolgozását jelentették be, amely integrálja majd a táplálkozási, a klímát érintő, a környezetvédelmi és a társadalmi tényezőket is.

**Étkezési és
fogyasztási szokásaink:
fenntartható élelmiszer**

Élelmiszerpazarlás

Élelmiszervesztés vagy -pazarlás a teljes élelmiszer-ellátási lánc mentén előfordul, főként a feldolgozás és gyártás során, a boltokban, éttermekben, üzemi étkezdékben és a háztartásokban. 2011-ben az EU-ban 129 megatonna élelmiszerhulladék keletkezett, ami az előállított élelmiszer 20%-ának felel meg. A zöldségek, gyümölcsök és gabonafélék a legnagyobb pazarlással fogyasztott élelmiszercsoportok.

Az Európai Bizottság Termőföldtől az asztalig stratégiája jogilag kötelező erejű célértékeket javasol az élelmiszerpazarlás EU-n belüli csökkentése érdekében. Egyes tagországok már meghatározták saját céljaikat. Franciaországban például a börtönöket, kórházakat és iskolákat ellátó élelmiszer-forgalmazóknak és nagyüzemi étkeztetési vállalatoknak 2025-re 50%-kal kell csökkenteniük az élelmiszerpazarlásukat, 2030-ra pedig ez a kötelezettség már a kereskedelmi étkeztetési vállalatokra és másokra is vonatkozik majd.

A Project Drawdown nevű non-profit szervezet szerint az élelmiszer-pazarlás megállítása jelenti az első számú megoldást a mezőgazdaságból, erdőgazdálkodásból és az egyéb földhasználati módokból (más néven AFOLU) származó kibocsátások gyors csökkentésére, ami 2020 és 2050 között akár 90 gigatonna csökkenés elérését is jelentheti.

A háztartások az EU teljes élelmiszer-pazarlásának 52%-áért felelősek. A vendéglátóipari szektor (pl. éttermek és étkeztetési vállalatok), illetve a nagy- és kiskereskedők (szupermarketek és diszkontok) együttesen az összes élelmiszerpazarlás 17%-áért felelősek.

Az EU-ban évente keletkező élelmiszerhulladék akár 10%-a az élelmiszercímkéken feltüntetett minőségmegőrzési és lejárat dátumokhoz kapcsolódik. A dátumok jobb jelölése és az ilyen dátumok jelentésével kapcsolatos nagyobb tudatosság ezért hozzájárulhat az élelmiszerpazarlás megelőzéséhez és csökkentéséhez.

Ha az élelmiszer-pazarlás nem kerülhető el, akkor a legjobb, ha az élelmiszer-felesleg a nélkülözők között kerül szétosztásra. A Bizottság ezért elfogadta az EU élelmiszer-adományozási irányelveit a feleslegessé vált élelmiszer forgalmazóinak és felhasználóinak támogatására.

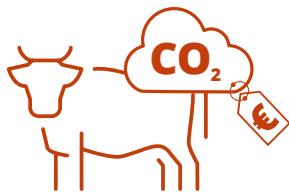
2016-ban Franciaország bevezetett egy olyan törvényt, amely előírja a nagy szupermarketek számára, hogy élelmiszer-adományozási megállapodásokat írjanak alá az arra felhatalmazott jótékonyági szervezetekkel. A kritikus hangok szerint azonban a szupermarketeknek elég élelmiszerfeleslegük mindössze 1%-át eladományozniuk ahhoz, hogy megfeleljenek a jogszabályi követelménynek.

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható élelmiszer

Élelmiszerárak

Az Európai Bizottság Termőföldtől az asztalig stratégiája szerint az adókedvezményeknek arra kell ösztönözniük a fogyasztókat, hogy fenntartható és egészséges étrendet válasszanak. Eddig egyetlen ország sem vezetett be élelmiszer-specifikus szén-dioxid adót. Egy svédországi kutatás azonban kimutatta, hogy ez a fajta adóztatás hatékony lehet: a konkrét környezeti hatás által meghatározott adókulccsal, a hús- és tejtermékekre kivetett hipotetikus adó 12%-kal csökkentené az állattenyésztésre visszavezethető üvegházhatású gázok kibocsátását.

Németországban a non-food termékekhez képest (19%) alacsonyabb ÁFA vonatkozik az élelmiszertermékekre (7%). A Szövetségi Környezetvédelmi Hivatal javasolta az állati eredetű termékek ÁFA-kedvezményének megszüntetését (és 19%-os ÁFA alkalmazását), valamint a kedvezményes ÁFA további csökkentését a növényi eredetű termékek esetében. A hús- és tejtermékek drágulnának, míg a burgonya, a sárgarépa, a liszt stb. olcsóbbá válnának, ezáltal csökkentve az alacsony jövedelmű háztartások által elszenvedett nemkívánatos mellékhatásokat.

Ugyanakkor alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a kiszolgáltatott csoportok ne legyenek igazságtalanul negatív hatásoknak kitéve.

A közelmúltban az EU átalakította a Közös Agrárpolitikát. A reform biztosítja, hogy a jövőben a kis- és közepes méretű termelők az EU közvetlen jövedelemtámogatásának legalább 10%-át kapják. Ezenkívül a közvetlen kifizetések egynegyedét az olyan öko programok kapják majd, mint például az ökológiai gazdálkodás vagy az állatjóléti fejlesztések. Ezen új intézkedések együttesen olcsóbbá tehetik a helyi és fenntartható módon előállított élelmiszereket a fogyasztók számára.

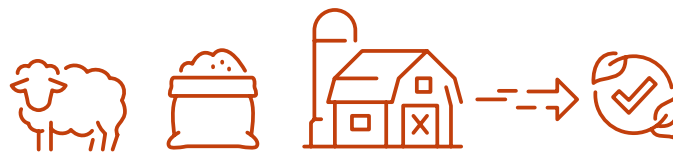
A hús- és tejtermékek fogyasztása társadalmi és kulturális jelentéssel bír az egész EU-ban, s fogyasztásukat mélyen gyökerező hagyományok övezik. A viselkedés megváltoztatása kihívásokkal teli, hosszú távú folyamat lesz, különösen azért, mert a vegán helyettesítő termékek még nem állnak széles körben rendelkezésre, vagy nem megfizethetők.

Étkezési és
fogyasztási szokásaink:
fenntartható élelmiszer

© Európai Unió

2019-ben a mezőgazdasági ágazat az EU teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásának mintegy 10%-át állította elő, többek között a tenyészállatok emésztési folyamataiból származó metán, a tárolt állati ürülék és a műtrágyákból származó nitrogén-oxid miatt.

A bizonyos növények betegségek elleni védelme érdekében használt növényvédő vegyszerek használata a mezőgazdaságban hozzájárul a talaj, a víz és a levegő szennyezéséhez, a biodiverzitás csökkenéséhez, valamint egyéb növények, rovarok, madarak, emlősök és kételtűek számára is káros lehet. Az Európai Bizottság intézkedést fog hozni, hogy a növényvédőszer általános használatát és kockázatait 2030-ra a felére csökkentse.

Az ökológiai gazdálkodás célja, hogy természetes anyagok és folyamatok felhasználásával élelmiszereket állítson elő. Az olyan termőföldet, amelyen ökológiai gazdálkodás folyik, 30%-kal nagyobb biodiverzitás jellemzi, mint azt, amelyen hagyományos gazdálkodást folytatnak.

Az európai zöld megállapodás azt a célt tűzte ki, hogy 2030-ra a mezőgazdasági földterületek 25 százalékán ökológiai gazdálkodás folyjon. Ez a 2019-es összesített, 8,5%-os arány háromszorosa, bár ez az arány a tagállamok között jelentős mértékben eltér (lásd az ábrát).

2021 márciusában az Európai Bizottság elindított egy ökológiai cselekvési tervet, amely az organikus termékek iránti kereslet ösztönzését célozza, biztosítva a fogyasztók bizalmát és támogatva az ökológiai gazdálkodásra való átállást.

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható élelmiszer

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható fogyasztás

2. kérdés

Hogyan lehet a legjobban előremozdítani a fenntartható fogyasztás elterjedését? **Vessen egy pillantást az alábbi lehetőségekre, beszélgessen róluk** a csoportjával, és **rangsorolja őket** az Önök által legjobbnak ítélt megoldások szerint.

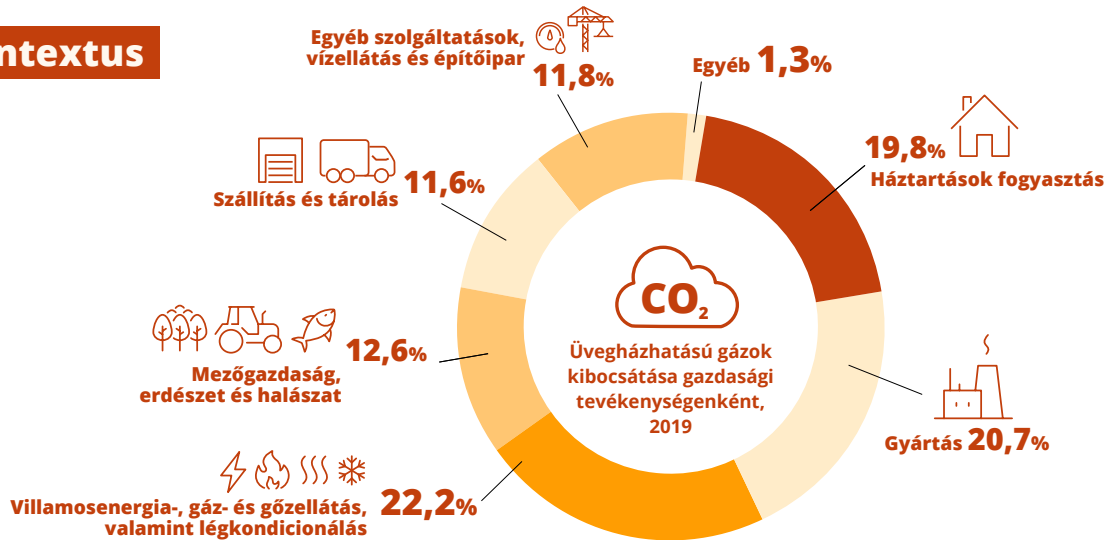
Pontok	Opció
5 pontok	B
4 pontok	C
3 pontok	A
2 pontok	E
1 pont	D

Szavazólap minta

- A** A vállalatoknak és a hatóságoknak **átláthatóságot kell biztosítaniuk azon hatások tekintetében, amelyeket a termékeik és azok előállítási folyamatai** (illetve beszállítóik termékei és előállítási folyamatai) a környezetre és az emberi egészségre gyakorolnak, az EU-n belül és kívül is.
- B** **A termékek árának jobban kell tükröznie az egészségre, a környezetre és az éghajlatra gyakorolt hatást.** A fogyasztóknak ezen hatásokról is részletesebb tájékoztatást kell adni (pl. címkézés, jobb átláthatóság, és digitális alkalmazások segítségével).
- C** **Az elektromos készülékekre adott minimális garanciának** két évnél hosszabb időre kell szólnia, és a gyártóknak többet kell tenniük a készülékek javíthatósága érdekében.
- D** **Az egyszer használatos műanyag palackokat be kell tiltani,** a többször használatos palackokhoz pedig EU-szintű újrahasznosítási rendszert kell kidolgozni.
- E** Milyen **egyéb megoldások** jutnak eszükbe?

Kontextus

A háztartások fogyasztásának számlájára írható az EU 2019-es üvegházhatásúgáz-kibocsátásának majdnem egyötöde (19,8%), ami majdnem ugyanolyan magas mint a gyártási ágazat hozzájárulása (20,7%), és egy kicsit alacsonyabb, mint a villamosenergia-, gáz- és gőztermelés aránya (22,2%).

Az, hogy sikerül-e az EU nettó kibocsátásait 55%-kal csökkenteni 2030-ra, alapvetően attól függ majd, hogy az emberek hajlandók-e olyan módon alakítani fogyasztási szokásaikon, hogy azok előmozdítsák a gazdaságosságot, az újrafelhasználást, a javítást és az újrahasznosítást. Az európaiak már jelenleg is igen erős környezettudatossága így rendkívül hasznos körülménynek tekinthető. Egy Európa-szerte a közelmúltban elvégzett felmérés során a válaszadók 94%-a nyilatkozott úgy, hogy a környezetvédelmet fontos személyes ügyének tartja. Több mint kétharmaduk egyetértett abban, hogy fogyasztási szokásaik negatív hatással vannak a környezetre. Leggyakrabban a fogyasztási és gyártási minták megváltoztatását említették a környezeti problémák kezelésének legjobb módjaként.

Am számos tanulmány kimutatta, hogy az emberek viselkedésének zöldebbé tétele nem könnyű feladat. A fogyasztó azzal kapcsolatos döntéseit, hogy mit vásárol és hogyan használja fel a megvásárolt árut, a fenntarthatóságon kívül számos egyéb tényező befolyásolja. Ilyen tényezők például az ár, az elérhetőség, a kényelem, a szokások és a társadalmi normák.

Számos uniós szakpolitikai döntés támogatja a fogyasztókat abban, hogy fenntarthatóbb döntéseket hozhassanak. Ezek közé tartoznak többek között a termékre vonatkozó környezetvédelmi követelmények, az információk és a címkézési követelmények (beleértve az önkéntesen alkalmazható EU-s ökocímkét), a termékgaranciákra vonatkozó szabályok és az újrahasznosított megkönnyítő hulladékkezelési jogszabályok.

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható fogyasztás

Az ellátási lánc felügyelete

Minden vállalat és termék rendelkezik ökológiai lábnyommal. A lábnyom számos környezeti hatás alapján kerül kiszámításra. Ilyen hatások például a klímaváltozás, az ózonszint elvékonyodása, a földhasználat, az erőforrások kimerülése, a vízfogyasztás, az energiafogyasztás, a vegyszerhasználat, valamint egyéb szociális szempontok. Széles körű, átfogó képet ad a termék életciklusáról és az azt előállító vállalatról (a nyersanyagok kinyerésétől és gyártástól a felhasználásig és az életciklus végi kezelésig).

A vállalatoknak jelenleg nem kell kiszámítaniuk ökológiai lábnyomukat. 2014 óta azonban az uniós jog előírja, hogy a nagyvállalatok nyilvánosságra hozzák, hogyan kezelik az ellátási láncuk mentén jelentkező társadalmi és környezeti kihívásokat. Az ezen szabályoknak megfelelő fenntarthatósági jelentéstétel azonban sok kritika érte amiatt, hogy a bejelentett információk nehezen összehasonlíthatók, és nem mindig a leglényegesebb témákkal foglalkoznak.

Az Európai Bizottság ezért egy ambiciózusabb szabályozásra (a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás irányelve) amely előírja, hogy Európában a becslések szerint mintegy 50 000 vállalatnak kell jelentést tennie fenntarthatósági teljesítményéről.

Fontos, hogy a vállalatok és a termékek környezeti teljesítményére vonatkozó állítások megbízhatóak, összehasonlíthatóak és ellenőrizhetőek legyenek az EU-ban. A megbízható környezetvédelmi információk lehetővé teszik a piaci szereplők – fogyasztók, vállalatok, befektetők – számára, hogy zöldebb döntéseket hozzanak. Az Európai Bizottság ezért el fogja fogadni a „Zöld követelmények” kezdeményezést, amely biztosítja, hogy a vállalatok által a környezetbarát jellegre tett kijelentéseket a jövőben szabványos módszertannal kell alátámasztani.

Étkezési és
fogyasztási szokásaink:
fenntartható fogyasztás

Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék (e-hulladék) a leggyorsabban növekvő hulladéktípus az EU-ban. 2017-ben 10,4 millió tonna e-hulladék keletkezett, ami személyenként több mint 20 kg-ot jelent.

Az e-hulladék kifejezés rengeteg olyan eszközt, például számítógépeket, hűtőszekrényeket és mobiltelefonokat, magában foglal, amelyek elérték életciklusuk végét, és amelyek anyagok komplex keverékéből állnak. Ezek némelyike veszélyes, és jelentős környezeti és egészségügyi problémákat okozhat, ha a selejtezett eszközöket nem kezelik és ártalmatlanítják megfelelően. A modern elektronikai eszközök ritka és drága anyagokat tartalmaz, amelyek újrahasznosíthatók és újra felhasználhatók, amennyiben az e-hulladékot hatékonyan kezelik.

Egy nemrégiben végzett vizsgálat kimutatta, hogy a termékek tényleges élettartama jelentősen rövidebb mind a tervezett, mind a kívánt élettartamuknál.

Az EU rendelkezik irányelvekkel és törvényekkel az e-hulladék mennyiségének csökkentésére és annak megfelelő kezelésére. 2019-ben azzal a céllal vezettek be termékspecifikus előírásokat a mosógépekre, mosogatógépekre, televíziókra, lámpákra és hűtőszekrényekre vonatkozóan, hogy meghosszabbítsák a termékek élettartamát a pótalkatrészek rendelkezésre állásának, valamint a tartósságra és a javíthatóságra vonatkozó információk feltüntetésének szabályozásán keresztül.

A termékgaranciákra vonatkozó uniós szabályok két éves jótállási időt határoznak meg. Ha a termék a garancia ideje alatt hibásnak bizonyul, az eladónak meg kell javítania vagy ki kell cserélnie azt, és ha ez nem lehetséges, kedvezményt kell kínálnia vagy vissza kell fizetnie a kifizetett összeget.

**Étkezési és
fogyasztási szokásaink:
fenntartható fogyasztás**

Egyszer használatos műanyag palackok és visszaváltási rendszerek

A műanyag palackok teljes lebomlásához legalább 450 év szükséges. A folyamat során mikroműanyagok kerülnek a környezetbe, és ezek hatásait még nem ismerjük teljesen. A műanyagok gyakran tartalmaznak potenciálisan mérgező vegyi anyagokat, amelyek kárt tehetnek az ezeket elfogyasztó állatok és emberek egészségében.

A műanyag palackok többnyire polietiléntereftalátból (PET) készülnek. Ez egy olyan kőolajipari termék, amely életciklusa során igen nagy szén-dioxid-lábnyomot hagy. Becslések szerint körülbelül egynegyed palacknyi olajra van szükség egy műanyag palack előállításához. Ezen felül több mint öt liter vízre is szükség van egy átlagos, egyszer használatos műanyag palack előállításához.

Az egyszer használatos műanyag palackok az állatokra nézve is ártalmasak. A műanyag palackok gyakran a tengerek fenekén végzik, ahol a tengeri állatok tévesen tápláléknak nézik azokat. Egyes állatok megfulladnak miattuk, míg mások azoktól a mérgeanyagoktól pusztulnak el, amelyek az állatok gyomrában a kupakokból válnak ki.

Az egyszer használatos műanyagokról szóló EU-irányelv meghatározza a műanyag palackok újrahasznosítási és összegyűjtési céljait. 2025-re a műanyag palackoknak legalább 25%-ban újrahasznosított műanyagból kell készülniük (2030-ra ennek az aránynak el kell érnie a 30%-ot), és a műanyag palackok 77%-át (2029-re pedig 90%-át) szelektíven kell gyűjteni.

Az egyszer használatos műanyag palackok betiltását az unió egyelőre nem tervezi. Az ilyen tilalmak környezetre gyakorolt hatása kétséges, mivel ha újrafelhasználható acél- és alumínium palackokat használnak helyettük, akkor a környezeti előnyök nagyban függenek az ilyen palackok használatának mértékétől. Hasonlóképpen, egy üvegpalackot (0,75 l) az egyéni forrásoktól és a helyi körülményektől függően legalább háromszor kell újrahasználni ahhoz, hogy a környezetvédelmi hatás szempontjából kiválassza egy darab PET-palack (0,5 l) környezeti terhelését.

Az Ivóvíz irányelv arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az emberi fogyasztásra szánt csapvíz használatát népszerűsítsék azzal a céllal, hogy a palackozott víz, illetve ezáltal a folyókban és tengerekben lévő műanyagok mennyiségét csökkentsék.

Étkezési és fogyasztási szokásaink: fenntartható fogyasztás

Szeretné megosztani véleményét
Európa-szerte élő emberekkel az EU
jövőbeli klímapolitikájáról?

Ön hogyan szeretne
hozzájárulni
a klímasemleges Európához?
Beszéljenek róla, és vegyenek
részét benne!!

Hogyan tud Ön
is hozzájárulni
a klímasemleges Európához?

**Több növényi alapú
élelmiszer fogyasztása**

A hús mennyiségének csökkentése
a heti étrendjében.

**Helyben termelt és szezonális
termékek fogyasztása**

Az Ön régiójában termelt, az év adott szakaszában
szezonálisnak minősülő élelmiszer fogyasztása.

Az élelmiszer-pazarlás csökkentése

Az otthonában elpazarolt vagy kidobott
élelmiszerek mennyiségének csökkentése.

Javítás és újrafelhasználás

Az eszközök mejavítása az új
termék vásárlása helyett.

Tartósabb ruhák viselése

Kevesebb új ruha vásárlása,
ezek tovább viselése.

Szeretne naprakész maradni
a Peer Parliamentek
eredményeivel kapcsolatban?

Szeretne Ön is Peer
Parliamentet tartani?